

Pakjesavond

Opgewonden en druk pratend lopen mijn zusje, broertje en ik van school naar huis. Mijn broertje vertelt over het Sinterklaasfeest in zijn klas en drukt de stoomboot die hij als surprise van een klasgenoot heeft gekregen stevig tegen zich aan. De kleurige harmonica-armpjes van de Pieten bungelen verend op en neer bij iedere stap die hij zet. Mijn zusje houdt met beide handen een spaarvarken van papier-maché vast.

‘Wat heb jij gekregen?’ Ze kijkt me nieuwsgierig aan.

‘In de zesde doen we alleen een gedicht. Ik heb een grappige gekregen over de drumband. Die zal ik straks voorlezen. En ik heb een zakje kikkers en muizen, daar ben ik dol op!’, antwoord ik. ‘Wat heb jij gevraagd voor Sinterklaas?’

‘Een Barbie en ministeck en Das klei’, somt ze op.

‘En ik een hijskraan en een cowboypak’, onderbreekt mijn broertje haar. Ik lach om hem en denk aan mijn verlanglijstje waar een Holliehobby-pop op staat, een boekje uit de serie *De Vijf* van Enid Blyton, en mijn grootste wens: de stoere spijkerjurk van C&A.

De klaar-overs helpen ons naar de overkant van het drukke kruispunt waar ons huis ligt. Als we via de serre binnenkomen, springt Blacky kwispelend tegen me op. Ik aai haar zwarte koppie en groet mijn creatieve tante die achter de naaimachine vandaan komt. Ze zet een grammofoonplaat met sinterklaasliedjes op en schenkt warme chocolademelk voor ons in.

‘Hoe was jullie dag?’ informeert ze afstandelijk, terwijl ze de surprises inspecteert. We doen verslag van onze schooldag en nadat we onze huishoudklusjes hebben gedaan, gaan we ieder naar onze kamers om te spelen, te knutselen of te lezen, wachtend op het avondeten en Pakjesavond.

Om half 8 precies gaat de deurbel. Opgetogen rennen mijn broertje en zusje naar de voordeur om even later met onze vader binnen te komen. Hij heeft een grote weekendtas bij zich die, onzichtbaar voor ons, gevuld is met sinterklaascadeaus.

‘Goedenavond. Dit is voor u mevrouw’, zegt hij in gebrekkig Nederlands. Hij overhandigt mijn tante de tas.

‘Dank u wel meneer’. Ze neemt de tas aan en verdwijnt er mee naar de bijkeuken om de inhoud ervan bij de andere pakjes in de wasmand te leggen.

Even later arriveert mijn oom met zijn oudtante, die hij voor deze gelegenheid uit het bejaardenhuis heeft opgehaald. Hij installeert haar voorzichtig in een comfortabele fauteuil. Zij is stokdoof, maar ze geniet zichtbaar van ons gezelschap.

Mijn oudere broer en zus zijn uit hun kamers gekomen om onze vader te begroeten. Het is een drukte van jewelste in de woonkamer, waar we met zijn negenen in een kringetje wachten op de komst van Sint en Piet.

‘Jongens, pak jullie blokfluiten en trombone en speel wat voor tante Jes’, beveelt tante opeens.

Hè nee, toch niet nu’, mok ik, maar ik loop de trap al op naar mijn zolderkamertje, wetend dat protesteren geen zin heeft en alleen maar de sfeer zal bederven. Mijn broer en zussen volgen mijn voorbeeld. Even later zitten we met zijn vieren op de bank en spelen plichtsgetrouw een aantal sinterklaasliedjes. Als we ‘Hoor de wind waait’ inzetten klinkt er een luid gestommel in de serre. De tussendeur vliegt open en een witgehandschoende arm strooit pepernoten de huiskamer in. Mijn broertje springt van schrik op.

'Niks aan de hand', zegt mijn grote zus. Ze pakt hem bij de hand en loopt met hem naar de serre. Piet is vertrokken, maar heeft een grote wasmand met pakjes achtergelaten.

Een half uur later is de huiskamer in een slagveld veranderd. Overal liggen kartonnen dozen en verfrommeld sinterklaaspapier. Op de grond tussen het papieren afval speelt mijn broertje met zijn hijskraan terwijl mijn zusje op de bank Skipper bewondert.

Het feest is nog niet afgelopen. Mijn buit tot nu toe is een chocoladeletter, deel 9 van *De Vijf* en kleurige teenkniekousen. Na nog een cadeaurondje broers en zussen en een partijtje blokfluit er tussendoor, reikt mijn tante mij een pakje uit de wasmand aan.

'Dit is voor jou.'

'Dank u wel tante!' Ik gris het bijna uit haar handen. Het langwerpige pakketje dat in zilverkleurig knisperend cadeaupapier is gewikkeld, voelt licht. Mijn mondhoeken krullen omhoog als ik de sticker van Palomino op het papier ontdek. Voorzichtig pulk ik het plakband los om het papier niet te beschadigen. 'Ja, dank u wel Sinterklaas!' roep ik uitgelaten als de stoere spijkerjurk tevoorschijn komt. 'Dit is precies wat ik zo graag wilde hebben!' Ik spring op en dans met de jurk door de kamer.

Bij de volgende cadeauronde duwt mijn tante nog een langwerpige pakje in mijn handen.

'Dit hoort bij het vorige geschenk', zegt ze.

Het cadeau voelt net zo licht aan als het vorige. Ik pak het uit en houd een lap stof vast. Ik snap het niet en kijk mijn tante vragend aan.

'De spijkerjurk die je eerder hebt gekregen moet binnen een week terug naar de winkel. Ik ga de jurk voor je namaken met de stof die je net hebt uitgepakt', verduidelijkt ze.

Ik kan mijn oren niet geloven en voel boosheid en tranen opkomen. Ik draai me om en wil net uitroepen 'Wat een gemene rotstreek', als ik mijn vaders blik kruis. Snel slik ik mijn woorden in en denk aan wat hij er in heeft gehamerd: 'Wees dankbaar'.

Mijn tante ziet mijn teleurstelling en kijkt mij minnetjes aan.

Een week later zit ik met mijn tante in de auto. We komen terug van C&A waar zij de jurk heeft ingeleverd. Onderweg zijn we nog even gestopt bij het kledingdepot van het Leger des Heils waar zij een winterjas heeft uitgezocht die ze voor mij zal vermaken. Een echte jopper waar mijn klasgenootjes in lopen zit er niet in.

Ik pak een dropje uit het dashboardkastje en bied haar er ook een aan. Uit de autoradio klinkt het gevoelige 'Sorry seems to be the hardest word' van Elton John.

'Waar zingt hij eigenlijk over?' vraag ik belangstellend.

'Over iets wat jij niet kunt, je excuses aanbieden'.

Ik wend mijn blik van haar af en kijk naar buiten, denkend aan de ontelbare keren dat mijn tante excuses van mij verlangde. Sorry dat ik brutaal was, sorry dat ik niet luisterde, sorry dat ik boos keek. In plaats van mijn excuses te aanvaarden, wimpelde ze deze steevast af met een bits 'Je meent het toch niet'.

Zwijgend rijden we door naar huis.